

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

December 2019

BretonBladet

Nr 2019/4

**God jul
och
gott nytt år
alla Bretonvänner**

Ordföranden har ordet

En God Jul och ett Nytt Gott År önskar jag alla två- och fyrbenta hundvänner. Ja året har varit gott för oss bretonvänner. Aldrig tidigare har det fötts och registrerats så många bretoner i Sverige. Aldrig tidigare har det varit så mycket aktiviteter ute i regionerna och antalet bretoner som gått till pris på jaktprov ökar igen. Svenska bretoner ingick i de svenska landslagen till Europacup och VM för stående fågelhundar och svenska bretoner visade framfötterna på prov i Norge och Danmark. Aldrig har Bretonklubben haft så många medlemmar.

Vad kan vi då se i kristallkulan och vad kan vi hoppas på under 2020. Vi kommer att rivstarta jaktprovsvksamheten med ett fältprov på Långtora, utanför Enköping, redan sista helgen i februari. Det är, mig veterligen, första gången Bretonklubben har ett ordinarie vårprov på fält. Samma helg och på samma plats har vi också vårt årsmöte den 28:e. Jag hoppas att många från mellersta och södra Sverige som tyckt att årsmötena i Vemdalen, Klimpfjäll och Lofsdalen legat lite väl lång norrut ska passa på och delta. Sista datum för motioner är 31 december. I mars och april kommer så fjällproven på rad. Tossåsen, Lofsdalen, Klimpfjäll, Dundret och Abisko - smaka på dom namnen, slut ögonen och känn vår solen värma i ansiktet (det är alltid bra väder...). Klubbens största arrangemang 2020 blir 45-årsjubiléet. Vi hoppas kunna upprepa succén från 2015 i Älvkarleby. Utställningen då slog alla tidigare rekord. Vi hade hoppats på 40 hundar till utställningen och det kom drygt 70!! 134 personer deltog vid jubileumsmiddagen på lördagen. Denna gång har vi förbokats hela Älvkarleby Fiskecamp. Detta förträffliga ställe har 33 stugor i varierande storlek och den

enda minusposten är att dom har en(1) stuga som är husdjursfri... Bokningen är öppen och 3-4 stugor är redan bokade...

Så långt ser vi ganska klart. Förhoppningarna gäller fortsatt hög aktivitet hos våra alltigenom seriösa uppfödare vars engagemang skapar det moment och den drivkraft som för utvecklingen av rasen och klubben framåt.

Vi upplever en viss växtvärk i klubben. Ett tredubblat medlemsantal de senaste 10 år märks. Ett större ansvar för aktiviteter läggs på regionerna framöver. Provledare utbildas fortlöpande och jag vill framföra ett stort tack till den förträffliga webbutbildning som SKF tagit fram och som många äldre och nya provledare inom SBnK genomfört. Ganska tydligt ser också att vi kommer att kunna färdigutbilda minst en domare till under 2020. Jag skymtar en eller möjligen två prima domarkandidater till....

Än en gång

God Jul och
Gott Nytt År

Lennart

HD index även för Breton

SKKs avelskommitté hade vid sitt möte i juni uppe bretonklubbens önskemål om HD-index. I protokollet från mötet står följande:

§ 75 Indexraser

b) Index för breton

Det förelåg en förfrågan från rasklubben för breton om möjligheten till index för HD. SKK/AK är positiva till index för HD för breton och Sofia Malm uppdrogs att se över hur rasens förutsättningar för index ser ut med avseende på numerär och undersökta hundar. Om det visar sig att det är genomförbart tas kontakt med ras- och specialklubb och breton har möjlighet att få tillgång till index för HD från januari 2020.

Kommentar från Sofia Malm:

Vi har testkört HD-index för breton och det ser ut att fungera väl, även om arvbarheten var något lägre än för många andra raser (0,19). Antalet hundar med HD-information bör vara tillräckligt stort och antalet hundar med dubbla registreringsnummer såg inte alarmerande ut.

Vi kommer att titta närmare på ”dubletter” och försöka länka hundar som har flera regnr och inte redan idag är länkade (för att avelsvärderingen ska bli så korrekt som möjligt).

Om ni önskar kan jag förse er med en ”testkörning” med HD-index som ni kan kika på inom styrelse/avelskommitté i förberedande syfte.

Det är förstås fint om ni redan nu börjar informera era medlemmar om att HD-index införs för rasen i januari. Mycket information om index finns på [skk.se \(https://www.skk.se/sv/uppfodning/halsa/halsoprogram/index-for-hd-och-ed/\)](https://www.skk.se/sv/uppfodning/halsa/halsoprogram/index-for-hd-och-ed/).

Vi brukar inte köra igång precis den 1/1 eftersom det är dåligt med personal på plats då. Mer realistiskt är kanske att lägga in breton i den körning som går den 13/1 (index körs på måndagar) och som syns i Avelsdata den 14/1 -2020.

Ni är förstås välkomna att höra av er till mig med eventuella frågor och funderingar!
// Sofia

Valpkullar på gång

För närvarande finns ingen parning i kategori 3 inrapporterad.

Kennel/hundar Kategori 1

Brännbuas Kennel

Kruttönna's Smirnoff och Gaia

Parning Valpning Leverans

2019-11-03

Fiskonfjällets Kennel

Crilos D Sigfrid och Almkullens

Akira

Sju valpar, 4 tikar och tre hanar

2019-08-24 2019-10-24 slutet dec

Kennel/hundar Kategori 2

Smedgattu Kennel

Grand's Uniq Mascot och Smedgattu Anoki

Parning Valpning Leverans

Therese Oskarsson

Solfallias EA Neo och Ajakawis Cila

Ett VM-Äventyr

Text: Helge Larsen Foto: flera

VM för Stående Fågelhundar i Serbien 2019

För ca 7 år sedan kom jag och min fru Susanne Larsen Löfgren i kontakt med Peter & Johanna Nilsson då vi just skaffat vår första Breton Gaia. Något år senare köpte vi ytterligare en Breton som hette Almkullens Embla från Peter & Johanna. Båda två är väldigt duktiga uppfödare och hunddressörer och vi har lärt oss massor på deras hundträffar och inte minst köpt en hund från Almkullen med extremt mycket fart och jaktlust i. Vid ett av dom första tillfällena berättade Peter att han deltagit i VM för Stående Fågelhundar med Pålalmalmens Elva och vi förstod att då vet man hur en hund ska dresseras för att nå framgångar på jakt och vid prov, vi blev väldigt imponerade. Då föddes en tanke i mitt huvud att jag också ville gå ett VM någon gång om vi fick rätt material, d.v.s. rätt hund.

Både Gaia (årets unghund 2013) och Embla (2'a i årets unghund 2015) var definitivt rätt material och vi gick en hel del prov på fält när vi bodde i Göteborg. Det blev så småningom flytt till Jämtland för att jaga på heltid (för min del) och det blev även en hel del prov men framförallt jakt på fjäll, vilket fungerade lika bra som på fält. Båda blev extremt duktiga jakthundar och jagades 40-50 dagar var per år på fjäll och skog och några jaktprov däremellan.

Under 2019 var det meningen att jag skulle delta i kval till Europacupen i januari månad med både Gaia och Embla, men Gaia började löpa och det blev en valpkull. Embla fick ont i ryggen och kunde inte heller delta och vi lade planerna på hyllan tills vidare. Så kom kval till VM i september och nu tyckte vi det var dags att delta i kvalet med Gaia, (Embla var fortfarande konvalescent)

och hon kvalade in som en av 4 hundar till årets VM i Serbien. Övriga deltagare var Amir Saidizand med sin Breton Mustang, Tommy Wingren med sin långhåriga Vorsteh Jamal och Anders Due med sin strävåriga Vorsteh Michael. Amir och Tommy blev även Sveriges representanter i VM i Hubertus.

Den 16 oktober påbörjade jag min 320 mils resa till Serbien med mellanlandning i Skåne varifrån jag samåkade med Tommy. Inpackade i hans folkabuss med 4 av hans hundar samt Gaia styrde vi kosan mot staden Nis i södra Serbien. Den 20 oktober anlände vi till vårt pensionat i Niska Banja ett par mil utanför Nis. När vi klev ur bilen hade Gaia precis börjat löpa (en månad tidigare än planerat) och jag kände f-n allt detta resande/förberedelser och inte få vara med. Jag och Tommy tog ett snack och det blev bestämt att jag skulle delta i.a.f. i Medelhavscupen, en sorts träningsprov inför själva VM. Jag skulle hålla mig avsides och bara ta ut Gaia när det var dags för släpp. Blev det problem så hade vi ju reservhundar att sätta in till själva VM. Det blev inga problem överhuvudtaget och ingen hanhund var ett dugg intresserad av Gaia under pågående tävlingar. Fick senare höra att det även varit ok att delta "officiellt" med löptik, dom placeras helt enkelt i sista släpp med en annan tik. Hade ju varit bra att vetat om det innan.

Själva proven har inte många likheter med våra svenska jaktprov utan det handlar mycket om stil under reviering. Det ska gå med stor fart, högt buret huvud i ett regelbundet revieringsmönster. Hundar med svans, vilket Breton och Vorsteh inte har på kontinenten (Vorsteh har en dryg decimeter), ska hålla svansen rak och möjligtvis gunga den vertikalt upp och ned inte vifta med den hur som helst.

Givetvis ska hundarna finna fågel, men vägen dit bedöms mycket strikt enligt ovan. Jaktbart vilt var fasan och rapphöns, men endast fasan fick fällas och det handlade uteslutande om utsatt fasan, men det finns vilda bestånd av rapphöns. Fasanerna satts ut dagen innan eller t.o.m. samma morgon (enligt ryktet).

Man kan konstatera att allt detta avviker från de regler vi har i Sverige i samband med våra jaktprov, men vad som är rätt överlåter jag till var och en att avgöra. Fågelhundssporten är enormt mycket större på kontinenten än vår egen verksamhet, så man ska nog vara lite ödmjuk inför att dom tänker på ett annat sätt.

Själva proven utförs i parsläpp liknande våra Seg-rarklassprov (d.v.s. en tävling), förutom Hubertus där det är enkelsläpp där du jagar över dig egen hund, båda i ca 15 min, och uppvisar hundarna inte tillräckligt god reviering så åker man ut ganska snabbt. Tomstånd, stötar och eftergångar är omedelbart diskvalificerande liksom övriga regelbrott som vi är vana vid här hemma. Under dessa 15 min ska revieringen vara fläckfri och man måste hitta och sköta fågel under denna tid annars blir man inte placerad. Hunden ska vara lugn i skott, d.v.s. knallapportera är diskvalificerande, men inte i fall, d.v.s. fallapport är helt ok och t.o.m. en bonus eftersom dom anser att viltet ska inbringas så snabbt det går. Man behöver inte heller invänta domarens godkännande på att det är ok att resa, men han/hon måste hinna se standet. Detsamma gäller vid apport och kastapport, skicka iväg hunden så fort den uppvisat ett kort lugn i skott.

Själva avancen och resningen av fågel är också anorlunda än den vi är vana med. Europeiskt avance eller s.k. gångavance gäller även om det är tillåtet att använda sig av Nordisk avance (dock med en avgörande skillnad från vår typ av avance). Vid Europeisk avance går man med hunden "fot", man får gå före, man får ta i hunden, man får sparka i gräset, man får i stort sett göra vad som helst för

att få fågel på vingarna. Väljer man Nordisk avance så får man inte röra sig ur fläcken från den plats man valt att ge hunden avance-kommando, då ska hunden självant resa fågel även om det innebär en lång löpa på t.ex. fasan. Med denna kunskap i bagaget valde jag själv och alla andra deltagare i svenska laget Europeisk avance.

Varken i Medelhavscupen, Hubertus eller VM lyckades någon av de svenska ekipagen att bli placerade. Amir/Mustang hade nog den bästa chansen på VM i Hubertus med lyckad fågelsituation på rapphöns och en misslyckad situation på fasan.

På Hubertus måste man fälla minst en helst två fåglar för sin hund och det var bara fasan som räknades. Fasanen ville inte lyfta och Mustang apporтерade fågel utan att den lättat från backen. Trött och nyutsatt fasan var den teori Amir hade och han var väldigt ledsen eftersom Mustang hade uppvisat en exemplarisk reviering. Även domaren var ledsen för att det inte blev ett lyckat fågelarbete och gav Amir några tröstande ord och en klapp på axeln. Vad är väl en bal på slottet..., det är bara att svälja motgångarna och komma igen ännu starkare.

Var det då värt 640 mil i bil för fyra 15 min släpp (för min egen del) med en löptik i 30 graders värme? Alla dagar i veckan skulle jag svara ja på den frågan! Det är ett "once-in-a-lifetime" äventyr som måste upplevas på plats oavsett vad man anser om provtypen och arrangemangen i sin helhet.

Vi här i Norden är mikroskopiskt små i fågelhundsvärlden och vi måste synas och vara delaktiga i VM för att kunna vara med att påverka, bli erkända, skaffa kontakter etc. Vem vet en dag kanske VM kan hållas i Sverige och då är erfarenheter som svenska deltagare/åskådare fått under årens lopp ovärderliga.

Givetvis hade det varit roligare med ett antal placeringar med sig hem, men dom har vi fått tidigare och kommer att få framgent för vi har väldigt kompetenta hundar och förare som står sig väl i konkurrensen även på kontinenten. Speciellt i Hubertus som mest liknar den jakt vi är vana med och tänk om vi även haft ett damlag som kunnat utmana Christine Due från Danmark som blev världsmästare för 6'e eller 7'e gången i år. Hon är jätteduktig, men jag är övertygad om att det finns svenska tjejer/damer som kunde ha gett henne en god match 😊

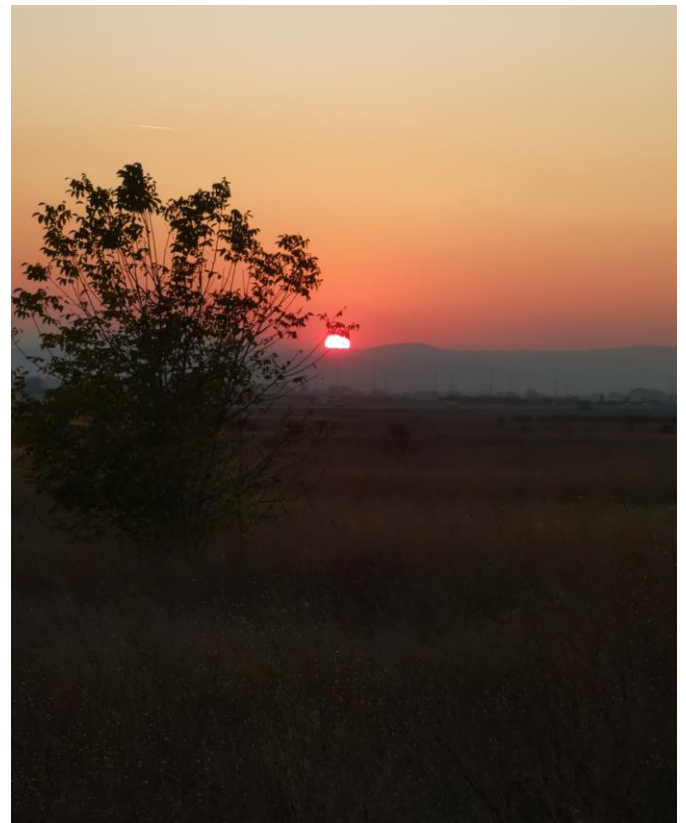
Christine Due med Kragborg Elsa

Till sist en liten uppmaning till rasklubbar, specialklubbar och SKK, underlätta för deltagare som representerar Sverige i VM och Europacupen (EM) genom att ge rejäla bidrag till alla omkostnader i samband med arrangemangen, kanske t.o.m. med hela kostnaden för det handlar om mycket pengar

för en enskild individ, för min del räknar jag med ca 26.000 kr. Det är sannolikt orsaken till att inte fler deltar i kval till VM och Europacupen.

SBnK framstår i det här sammanhanget som en god sponsor om än med en bråkdel av kostnaden. SKK täcker startavgifterna och det är ju också hederligt men ack så långt ifrån vad andra länders förbund ställer upp med. Vissa länder har t.o.m. avsevärda segerpremier, vilket jag inte anser nödvändigt för att ge VM och Europacupen en rättmätig status även i Sverige.

En Världsmästartitel eller Europamästartitel är en fjäder i hatten för vilken svensk hundförare/rasklubb/specialklubb som helst.

Reds anm:

Helge och Amir har fått 4000 kr var från Bretonklubben som bidrag till VM.

Av SKF har de fått 2000 kr var i bidrag.

Startavgifterna betalades av SKK.

Jaktprov vårvintern 2020

Ni blir väl sugna på att delta på Bretonklubbens prov nu när året snart är slut och ni börjar planera 2020. Vad passar väl då bättre än att presentera vårproven.

Anmäler er gör ni som vanligt via hemsidan.

Ser fram mot att få berätta om alla duktiga hundar som finns i vårt avlånga land.

Bretoner får starta på alla SKFs Jaktprov, precis som övriga raser inom SKF får starta på Bretonproven.

SKFs Jaktprovskalendarium finns på deras hemsida

<http://www.skf-specialklubb.se/jaktprov/kalendarium>

Nedan är Bretonklubbens Jaktprov.

- **Långtora/Enköping 29 febr-1 mars**

- Provledare: Eric Lind och Isabell Bergkvist
- Domare: Peter Nilsson och Vibeke Lorentzen Andersson
- Max 12 hundar/parti
- Årsmöte lördag 29 febr på Långtora ca kl 18

- **Tossåsen - 14-15 mars**

- Provledare: Kjell Lundberg
- Domare: Lennart Berglund och Anders Hennerfors
- 2 partier/dag
- Max 12 hundar/parti
- Träning 12-13 mars

- **Dundret/Gällivare - 4-5 april**

- Provledare: Therese Oskarsson och Åsa Mäkitalo
- Domare: VAKANT
- 1 parti/dag

- **Lofsdalen 18-19 april**

- Provledare: Anna Norén och Isabell Bergkvist
- Domare: Anders Håkansson, Anders Hennerfors, Ulf Rickardsson
- 2 partier/dag
- Träning 16-17 april

- **Abisko - 18-19 april**

- Provledare: Therese Oskarsson och Åsa Mäkitalo
- Domare: VAKANT
- 1 parti/dag

- **Klimpfjäll - 24-26 April**

- Provledare: Maria Hörnlund, AnnaCarin Wikman och Hans Bergström
- Domare: Niklas Bodin (SKL), Öyvind Nagelhus, Ulf Rickardsson, Erling Wikman, Anders Hennerfors
- 2 vanliga kvalitetspartier per dag fred, lörd och sönd
- Dessutom Lördag - ett parti CACIT med Segrarklass

Falköpingsprovet och Breton SM 2019

Text: Peter Nilsson Foto: Johanna Olofsson

Jag vill inte påstå att det är speciellt svårt att få till ett jaktprov, men ibland så vill det sig bara inte trots att förberedelserna har varit både många och långa. 7 personer som i omgångar under det sista året haft ett antal träffar/sammankomster och otaliga samtal på telefonen för att få allt att funka för helgen med stort H, då vi hade årets fältprov i Falköping med årets Breton SM. Man vill ju få det att flyta på så att alla tillresta och deltagare ska ha det så gott som möjligt.

Att markfrågan tidigt var löst kändes i alla fall tryggt för det är en av de riktigt svåra bitarna och att återigen kunna få vara på de fantastiska marker som finns i Falköpingstrakten känns så bra.

Att domarfrågan kan vara en nöt att knäcka har vi inte varit med om förrän i år... Det löste sig tillslut med några veckors varsel, men det blev inte riktigt vad som jag/vi tänkt oss. Vi fick ge avkall på två domarsystemet på SM men detta skötte ju domare Claus Nielsen från Danmark ensam på bästa sätt och allt förlöpte som det skulle. Tack Claus för att du åter igen ställde upp och dömde.

Det som är mest nervöst i samband med att anordna ett prov är om det ska komma några deltagare... Att tiden för provet ligger där den är e`ju

en av anledningarna till att det brukar ta tid innan anmälningarna börjar komma in, det har vi förstått... Folk vill ju avsluta sina jaktpremiärer och sedan se om hundarna är hela och inte har börjat löpa eller vad det nu kan vara och så var det även i år...

Då anmälningstiden bara hade någon vecka kvar så var det inte på några vägar tillräckligt med hundar anmälda, men detta löste sig och det blev alldeles lagom med hundar för att få det att gå något så när ihop trots att det ju som alltid är strykningar i sista stund.

Till SM partiet på lördagen så var det 14 startande och i kvalitets partiet tror jag att det var 13 till start. Söndagens 2 kvalitets partier var det något liknande så brist på folk som hade lust att starta sina hundar var det inte...

När väl första SM-dagens övningar var till ända så var det återigen en dansk hund som kunde tillskrivas äran med att ha utsetts till SM vinnare. Annie Hansen med Grand´s Uniq Itro var den som tog hem den åtråvärda titeln. Stort Grattis till er. Även andra platsen togs av ett danskt ekipage Jens Ole Nielsen med Inouk De Lårdour och som trea kom Mats Ågren med Smegattu Carerra. Naturligtvis ett stort grattis till er också.

Foto: Johanna Olofsson

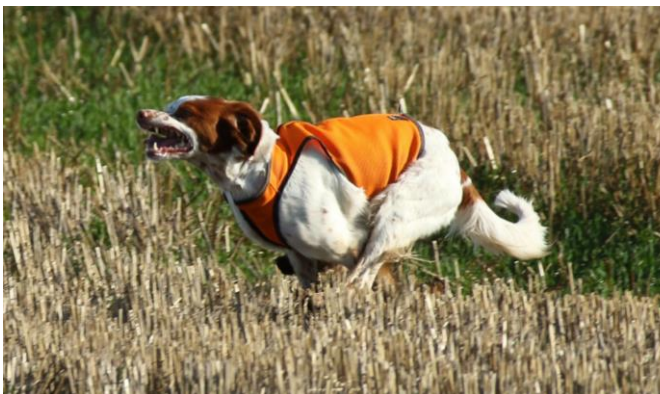
SM-pristagarna

Grand's Uniq Itro - SM-vinnare

Inouk De Lárdour - SM-2:a

Smegattu Carerra -SM -3:a

Det fanns ju ett kvalitets parti på lördagen också som dömdes av Jan Törnqvist men mer om detta får ni läsa på annan plats.

På kvällen hade vi som vanligt en härlig middag i goda vänners lag med prisutdelning, lotteri och annat som tex. några bejublade tal från våra ditresta nabodeltagare och andra.

Men några större skandaler har jag inte hört om så detta lämnar vi där hän.

På söndagen avhölls två kvalitets partier under ledning av Claus Nielsen och Vibekke Lorentzen Andersson. Efter en härlig dag i perfekt väder där de vägledde förare och hundar med de kvalitéter de visade för dagen till olika prisvalörer i de olika klasserna.

Det finns många att tacka för att det blev som det blev och att nämna dem vid namn kan vara svårt då det är så många som hjälpt till, men några måste ändå nämnas...

Rita Prytz, Eva Olausson, Claus Nielsen, Jan Törnqvist, Vibekke Lorentzen, Mirjam Landholm, Ingmar och Maine Sterner, Birger Knutsson, Jimmy Johansson, Robert Hansson, Ove Svanberg, Carl Johan Brindberg, Jean Frick, Johanna Olofsson... utan er hade det inte funkat.

Ett STORT TACK till er alla och naturligtvis ett stort tack till deltagare och publik som var där.

// Peter

Resan till att bli jaktprovsdomare

Text: Paul Lundblad

“Vad vet jag? Jag är bara en glad amatör!”, tänkte jag, när goda, betydligt mer erfarna bretonägande vänner i somras föreslog att jag borde fundera på att bli jaktprovsdomare.

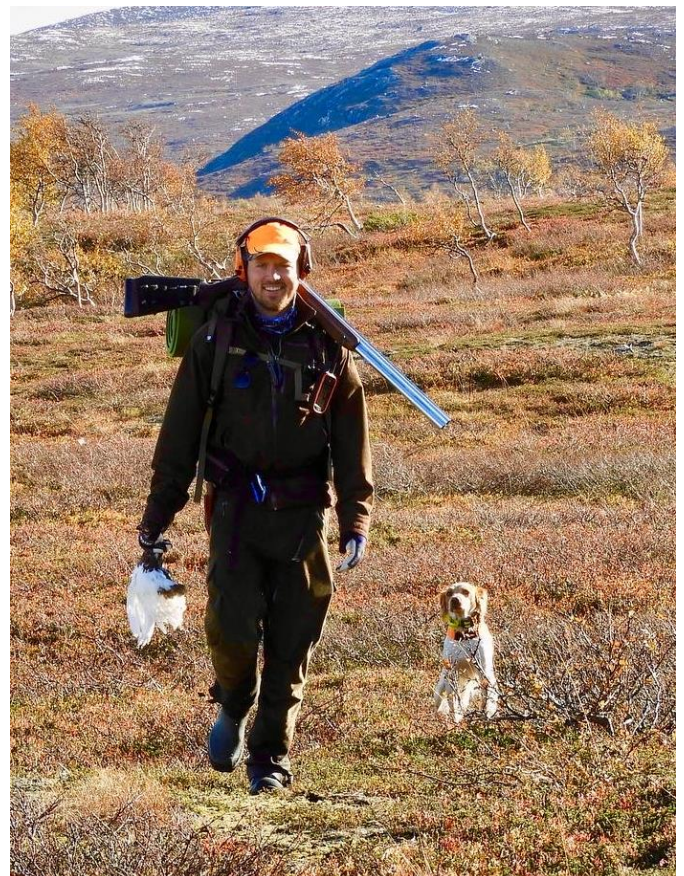
Att vara domare lät svårt! Det lät svårt att hålla rätt på alla hundarna, att tänka fort i svårbedömda situationer och inte minst att hantera en del förare med starka personligheter som inte alltid vill acceptera domarens bedömning. Men ska jag vara ärlig lät det samtidigt lite spännande. Sedan jag skaffade min första breton, en hane vid namn Crilos D Sigfrid, har jag nördat in mig ganska ordentligt i allt vad gäller fågeljakt med stående hund, dressyr, avel och även stamtavlor och släktskap mellan våra fyrbenta vänner. Av någon anledning kommer min hjärna ihåg sådana detaljer och tycker att det är rätt så intressant. Jag har fått avla med min lille hane några gånger och har tyckt att det har varit riktigt givande och kul att lära känna valpköpare, att följa Sigfrids avkommor på sina resor till färdiga fågelhundar och även hjälpa till på vägen ibland. Som domare skulle jag kanske kunna göra allt det där samtidigt, fast på ett betydligt bredare plan? Det står i regelboken att ändamålet för jaktprov är “. . . att bedöma hundarnas jaktegenskaper till gagn för avel och dessutom bidra till en förbättrad jaktkultur . . .” Med intressen som mina är det kanske inte så toktigt att ställa upp!

Det var inte så konstigt att ungefär samtidigt som mina vänner föreslog att jag borde bli domare föreslog de även att jag skulle gå med i avelsrådet. Har man nördat in sig på sådana detaljer som jag har gjort är det nog bra att det får komma till användning! Jag tog då kontakt med vår klubbs ordförande, Lennart Berglund, för att se vad han tyckte om förslagen jag hade fått. Jag möttes av entusiasm och förtroende, och Lennart uttryckte att han tyckte absolut att jag hade de personliga egenskaperna som behövs för att bli domare och att avelsrådet glatt skulle ta emot förstärkning från intresserade klubbmedlemmar. Vad gällde begränsningar i kunskap och erfarenhet - det skulle klubben åtgärda! Klubben skulle till och med täcka kostnaderna för resa, boende och mat då jag skulle göra mina elevtjänstgöringar! Jag pratade även med några andra medlemmar i styrelsen och andra domare om vad de tyckte om att jag tänkte bli jaktprovsdomare och gå med i avelsrådet och jag möttes bara av uppmuntran, villighet att dela med sig av kunskap och välkomnande in i domarkåren. Med sådant öppet och hjälpsamt

bemötande av klubbens funktionärer blev jag väldigt glad att få förmånen att börja min resa!

Förslaget togs då till styrelsen och avelsrådet, och de bestämde att jag skulle föreslås som domarkandidat till Specialklubbens för Kontinentala Fågelhundar (SKF) styrelse (eftersom man inte bara blir domare inom Bretonklubben utan även inom SKF och ska kunna bedöma alla tillhörande raser). Avelsrådet tyckte också det lät bra att jag skulle gå med, och när det passade skulle klubben skicka mig till Svenska Kennelklubbens utbildning för avelsråds-medlemmar.

Grundkraven för att bli domare är att man har fört en hund i elitklass, har en stor erfarenhet inom jakt och jaktprov och har de personliga egenskaperna att kunna leda folk och uttrycka sig väl inför grupper. Bretonklubbens styrelse skickar förslag på villiga och lämpliga kandidater till SKF:s styrelse. Jag ombads skriva ihop ett CV om vem jag är som person och som jägare till SKF. Någon vecka senare fick jag de glada nyheterna att SKF:s styrelse hade bestämt att jag skulle bli antagen som domarelev, och då var det bara att sätta igång!

För att bli domare måste man ha gått som domarelev under minst fyra provdagar då minst två hundar gått till pris. Man ska även ha erfarenhet av att bedöma övriga raser inom SKF och av att ha dömt på olika underlag (fält, fjäll, skog). När man känner sig färdig kontaktar man SKF och gör sin examen som så kallad domaraspirant under en provdag. Då dömer man med en erfaren domare som kollar att man dömer rätt och sköter uppdraget väl. Man ska även skriva ett skriftligt prov som visar att man har god kunskap om jaktprovsreglerna. Går allt bra så blir man domare!

När jaktprovssäsongen skulle börja i höstas bestämde jag vilka prov jag skulle vara med på och tog kontakt med provarrangörerna och frågade om jag kunde gå som elev någon dag. Det var aldrig något problem, förutom då vi fick koordinera med en annan domarelev från Weimeranerklubben så att han också skulle kunna vara med (vilket inte var något problem...bara bra med fler domare!).

Det första provet jag fick vara med på var ett skogsprov som Weimeranerklubben arrangerade i Handskberget i Lycksele kommun där Erling Wikman dömde. Efter provet i Handskberget gick jag sedan som elev ett par dagar på skogsprovet i Jörn och sedan på fjällproven i Pirtti och Dundret. Jag gick som elev med tre olika domare som alla bidrog till att jag fick en helhetsuppfattning om hur man ska se på olika hundar och styra upp domaruppdraget i fältet. Under tiden fick jag mer och mer kunskap om hur jaktprovsreglerna skulle tillämpas i riktiga situationer och kände mig mer och mer trygg när jag gav kritik. Och som allra viktigast...det var kul!

På proven gick jag med domaren hela tiden och när det passade snackade vi ihop oss om vad vi tyckte om hundarna och domaren ställde frågor till mig för att se om vi hade liknande syn på saker. Som domarelev fick jag en domarbok för varje provdag där jag kunde skriva egna anteckningar om vad som hände. Detta för att underlätta med att skriva kritik efter provet och för att motivera eventuell prispå. Efter ett tag fick jag fler uppdrag, som att ge kritik mellan släpp och så småningom att ge sammanfattningen av dagen vid dagens slut och den så kallade "morgonbönen," vilket jag fick lära mig handlade om en förklaring om hur dagen skulle gå till för provdeltagarna och inte något åkallande av ett Högre Väsen som skulle se till att samarbetsvilliga fåglar fanns i markerna och hundarna skulle förstå vad "stanna!" betydde. Ja ja...det kanske kan behövas bägge delar ibland? ;-)) Till sist fick jag även skriva kritik för några av hundarna som startade och diskuterade kritiken med

domaren, vilket var väldigt intressant och utmanande, och gjorde mycket för att konkretisera kunskapen jag hade utvecklat under min tid som domarelev.

Nu har jag gått som elev under sju dagar på prov, varav fyra dagar då minst två hundar gick till pris. Jag har fått bedöma bretoner, weimeraner och drentsche patrijshond. Tanken var att åka söderut på några fältprov under senhösten för att få erfarenhet på det underlaget och sedan ha min "uppkörning" och bli färdig domare, men tyvärr får det vänta lite då Migrationsverket bestämde att jag måste återvända till mitt hemland (USA) för att söka ett nytt visum. Nåväl...det finns en lång och tråkig historia bakom det där som jag gärna berättar om på en jaktprovsmiddag någon gång, men poängen är att jag ska ha ett nytt visum och fullborda min domarutbildning så snart som möjligt när jag kommer tillbaka till Sverige!

Den här hösten har varit väldigt rolig för mig. Det har varit kul att träffa så många trevliga människor på prov, att se så många olika hundar prestera i väldigt varierande situationer och lära mig mycket om hur man bäst bedömer dem. Den kunskapen har gjort mig till en bättre förare för min egen hund när vi är såväl ute på jakt och på prov. Jag känner att jag har gått från att bara vara en glad amatör med en duktig hund till att vara någon som vet lite mer om det han snackar om.

Jag vill verkligen säga tack till mina vänner som såg någonting i mig som jag inte riktigt såg själv och till Bretonklubbens styrelse, avelsråd och domare som har varit så välkomnande, hjälpsamma, och vänliga. Ni gör så mycket som inte syns som gör att vi har den härliga klubbverksamheten och även hundrasen som vi har. Och för det ska ni ha stort tack!

Till er andra i klubben vill jag gärna uppmana er att engagera er! Det finns många bretonägare som vill gå jaktprov, och det funkar bara om vi har medlemmar som är villiga att ställa upp med allt som behövs för ett prov - inte minst domare! Uppfyller du kraven för att bli domare vill jag verkligen uppmana dig att höra av dig till styrelsen och börja resan. Det är roligt och givande, och ju fler domare vi har desto mindre tidskrav och press blir det på de få domarna som finns och desto fler möjligheter att ha jaktprov!

Om det inte låter som din grej finns det säkert någonting annat som du skulle kunna engagera dig i, så hör av dig till ditt regionsombud, din upp-födare eller styrelsen för att kolla hur! Ordspråket stämmer även här...

"Man får den klubb man förtjänar!"

Fågelträning i Västsverige 2/10 2019

Text: Peter Nilsson o Johanna Olofsson Foto: Johanna Olofsson

Vi gjorde som i fjol (2018) och köpte in ett gäng med raphöns (50 st) i blindo, men med intentionen att få till en träning på fågel i Bretonklubbens regi på några av våra träningsmarker. Sedan så ansökte vi om en del av den pengan som Bretonklubben så generöst givit till var region att disponera för dylika ändamål. Det är ju lite nervöst att hämta fågel som ska användas i oktober redan i juli men till skillnad från i fjol då vi hade stora problem med predatorer så gick det i år bra och de fåglar som var ämnade för denna träning var i livet, välmatade och mycket god kondition.

När tiden för denna tänkta träning närmade sig så gjordes en liten blänkare på bretonklubbens hemsida och vips så var det som året innan tvärfullt... och en kölista fick göras om någon skulle backa ur. Då det var först till kvarn som gällde i anmälningsförfarandet så gällde det att hålla koll på när anmälningarna kom in för att få till vilka som skulle få vara med, och det var inte det lättaste då anmälningarna kom in både på telefon, sms, mail och messinger.

Almkullens Eamon

Det är ju aldrig skoj att neka någon att komma men tillslut så fick vi styra om det lite så de av våra egna valpköpare som anmält sig i "tid" och inte hade så lång väg att köra, fick denna gång vänta... (de har ju alltid möjligheten att komma till oss när de själva önskar.)

När Dagen var inne så var det 15st förväntansfulla förare med hundar som samlades hemma på gårdsplanen hos oss och den geografiska spridningen var häftig eller vad sägs när det kommer deltagare från regioner i Norrbotten, Västerbotten, Värmland, södra Halland och ifrån Västsverige + jag och Johanna givetvis för någon var ju tvungen att agera markvisare.

En snabb info och vilka regler som gällde för dagen gick genom, därefter indelning i två grupper och

transport ut i markerna.

Med så många hundar så blir det ju naturligtvis olika nivåer på ekipagen men, en träning är och ska vara träning, det är ju därför som folk vill komma, för att utveckla sig själva och sina hundar.

Almkullens Illt

Det går ju inte att skapa perfekta situationer för alla och för de hundar som var i början av sin karriär som stående fågelhund skapade en del bekymmer och bryderier för sina förare.

I den gruppen som jag servade var det mest unghundar och många av dessa var inte riktigt rutinerade och lydiga nog så stötarna med eftergång som följd blev både många och långa.

När de sedan kom och frågade om råd hur man ska göra är ju mitt svar på en sådan fråga till mig alltid lika tråkig att höra, men här kommer svaret igen... Jag släpper aldrig en hund för fågel som jag inte har tillräckligt med lydnad på... Skittråkigt att höra men i min värld så är det så.

Man gör det så väldigt svårt för sig om man släpper en het sugen unghund som precis kommit in i sista fasen då nästan all jaktlust blommat ut, om man inte har ett något snär stopp på den eller att inkallningen funkar på under 50 meter då det finns motivations enheter framför... då blir det onödigt svårt.

Nåja... det var inte bara elände utan vi hade en riktigt trevlig dag där alla hundar i båda grupperna hade chans på fågel ett flertal gånger, och flera av dessa gjorde det bra... och än bättre kommer det att bli, så kämpa på med lydnaden så kommer ni få många trivsamma stunder framöver, både på jaktprov och riktig jakt.

Tack alla som kom och gjorde dagen till den mycket trevliga dagen som vi tyckte den blev.

Peter & Johanna

Patrich Orresol och Almkullens Glittra

Foto: Johanna Olofsson
Dagens deltagare

Kanske nästa hund är en Breton

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Sitter vid köksbordet hemma i köket och försöker få morgontröttheten ur kroppen. Mörkret dominerar fortfarande utsikten genom köksfönstret men morgonrodnaden bryter sakta men säkert natten mot dag.

Origo och Speedo, mina bretonhundar, ligger och kopplar av på sina bäddar vid sidan av mig. De har visst inte heller vaknat riktigt trots att de varit ute på en kort morgonrastning. En härlig doft av nybryggt kaffe kittlar förföriskt i min näsa. Hustru Eva finns i vardagsrummet, uppkrupen i soffan, jag tror hon tittar på nyhetsmorgon på tv. Tyst och lugnt i huset, jag mår riktigt bra.

Efter en blick ner på mina sovande jaktkompisar Origo och Speedo fylls plötsligt mitt huvud med en massa minnen från höstens jaktäventyr. En fantastisk höst har vi haft, mycket bra med skogsfågel, båda hundarna har fungerat bra och flera minnesvärda upplevelser finns nu för alltid etsade i mitt jägarhjärta.

En av turerna upp till vårt jaktområde söder om Gällivare och jaktkoja uppe på berget Rovavaara har särskilt fastnat i mitt minne. Hade talat med jaktkompisen Kent om att eventuellt träffas uppe på berget. Olyckligtvis hade Kent förhinder och jag såg framför mig några dagar i jaktkojan tillsammans med Origo och Speedo som sällskap.

Sent på eftermiddagen var bilen packad för avfärd upp mot Gällivare. Det bar iväg de sexton milen längs slingrande grusvägar upp till jaktmarkerna och den väntande jaktkojan. Mörkret hade börjat falla när vi närmade oss resmålet. Döm om min förvåning när jag ser ljus brinna i fönstret på Jörgens koja uppe på Rovavaara.

Efter att ha startat upp den nya gasolkaminen inne i kojan och släppt hundarna lösa för en kvällsrastning går jag de hundratalet meter över till Jörgens koja. Där möter jag Jesper, Jörgens son, och Jespers artonåriga dotter Rebecka samt deras unga finnspetik. Hade inte träffat "Jeppe" och Rebecka på flera år och mötet blev både hjärtligt och glädjefyllt.

Rebecka berättade att hon nyligen hade tagit jägarexamen, hon tillade också lite blygt att hon aldrig fått möjlighet att följa med på jakt med stående fågelhund. Naturligtvis lovade jag att den allvariga bristen skulle vi åtgärda inom en snar framtid.

Innan vi skildes åt och var och en gick för att möta John Blund kom vi överens om att Rebecka skulle jaga med mig, Origo och Speedo redan på eftermiddagen följande dag.

Vaknade tidigt påföljande dag, fick vänta in morgonljuset. Kaffe med en bit torkat renkött och

knarrrost, ett par rejäla hällekakor med smör, ost och kaviar blev en välsmakande frukost.

Perfekt väder för jakt mötte oss ute på vallen utanför kojan. Minus två grader, svag nordlig vind och en klarblå himmel. Latnivaara blev målet för förmiddagens jakt. Ett berg som alltid bär fågel men som tyvärr är planterat med contortatall till stora delar sedan mer än trettio år tillbaks i tiden. Ett helt misslyckat experiment i mina ögon. Träd som inte växer på höjden utan bara breder ut sig i sidled och därmed bildar en nästan ogenomtränglig mur av grenar.

Ett ganska stort hygge som ofta är fullt med betande orrar i de kvarlämnade frötallarna är det första som möter vid färden upp mot Latnivaara. Tyvärr nästan omöjliga att komma åt för oss med stående fågelhundar.

Vi, Origo, Speedo och jag drog oss ner mot kanten på den stora myr som finns i slutet av bergets norra sluttning. Här finns också fina ridåer med blandskog kvarlämnad efter den stora hyggeshysterin på 80-90 talet, ofta innehållande kullar av både skogsfågel och ripa.

Dubbelsläpp fick det bli eftersom hundarna, nu när Speedo börjar bli vuxen, gör ett som jag tycker bra jobb tillsammans. Vi går i myrkanten under kanske en halv timme när jag ser att Speedo hittat fågel. Origo är ute på sök säkert hundra meter upp på berget. Jag ser hur Speedo plötsligt nyper fast i ett stramt stånd. Origo kommer samtidigt på inslag och jag kallar in honom. Gemensamt går vi upp mot Speedo. Spänningen känns i hela kroppen och jag ser hur även Origo känner det, han tittar på mig och väntar bara på kommando att få gå fram.

Rebeckas fåglar

Jag tänker att jag låter Speedo resa på distans för att inte själv trampa loss fågel, de har ju varit lite lätta på vingarna nu efter lövfallet. Ungefär femton meter från hunden ger jag resningskommando. Avansen är snabb och efter bara några meter har vi en fin ripkull på vingar, säkert tio fåglar. Speedo och Origo får stoppkommando och båda blir helt lugnt kvar på platsen, Origo sittande och Speedo stående.

Skottet faller och ripan längst ut till vänster faller som en tom ICA-kasse till marken. Med ett snabbt ögonkast på Speedo konstaterar jag att han helt lugn står kvar. Nästa skott faller och ytterligare en ripa faller död till marken. Hela min kropp fylls av bubblande glädje, en dubbel för Speedo, hans första.

Det innebär ju att jag litar helt på honom och han är dessutom en nästan färdig jakthund. Origo som jag nästan glömt bort i det hela sitter och tittar på mig i väntan på nästa kommando. Vilka underbara jaktkompisar jag har far genom mitt huvud, nu skall de få belöningen att apportera hem de två riporna.

Speedo får göra den första apporten, hård i munnen som vanligt, nästan färdig hinner jag tänka innan Origo får göra en apport på fågel nummer ett, klockren som vanligt. Måste erkänna att jag fick stoppa Speedo från att möta Origo i apporten, det

är dessa detaljer vi skall slipa bort under vintern (hoppas jag).

Vid den fortsatta jakten hände en incident som gav mig kalla kårar. Vi hade gått upp till bilen, Speedo skulle få stanna medan Origo skulle få ett sista släpp innan lunch. Vi hade inte färdats särskilt långt innan Origo går ner i fart, han kryper in ett stånd mot ett snår tätt av enbuskar bara några meter från det täta riset vid en kallkällbäck. På väg fram mot hunden reser en stor tjädertupp framför hunden, skottet faller, Origo blir kvar, tjädern i backen men till min förfäran ser jag att jag skjutit av högra vingen på tuppen och den springer undan in i riset. Snabbt skickar jag Origo på apport och jag hör tydligt när han hinner ikapp fågel. Det som hände sedan fick mitt hjärta att slå dubbelslag. Jag uppfattar att det blir ett slagsmål och plötsligt skriker Origo högt av smärta. Jag ser att min jaktkompis är rejält stukad när han kommer tillbaks till mig utan byte. Katastrof tänker jag.

Villrådig avbryter jag det hela och hämtar Speedo ifrån bilen. Gör upp eld och sätter mig för att ta det lugnt med hundarna. Ungefär en halv timme senare ger jag dem båda kommando "sök pippi". Det dröjer inte mer än kanske tio minuter innan jag får indikation på att Speedo hittat tuppen. Ingen apport kommer dock in. Origo och jag går upp till den plats där Speedo tydligen har mött tjädern, ungefär 300 meter från skottplatsen, dun och fjädrar överallt och en död tjädertupp mellan frambenen på Origo. Vad som egentligen har hänt kan jag bara fantisera om. En skadad fågel har i alla fall kunna återfinnas och det känns bra. Origo fick bära hem bytet vid sidan av mig, tänkte mig att det skulle stärka hans självförtroende. Till min glädje apporterade Origo en orrtupp utan att tveka dagen efter.

Eftermiddagen denna händelserika jaktdag blev om möjligt minst lika bra. När jag hämtade Rebecka för hennes första jakt över stående fågelhund visade det sig att hon endast hade med sig en fågelstudsare klass 3. Lite besviken tänkte jag att detta blir ju ingen bra upplevelse för henne. Helt fel visade det sig. Fåglarna var på eftermiddagen mycket lätta på vingarna. Jag tvingades att resa på distans de gånger vi överhuvudtaget kom i närheten av hundarna. Till min glädje såg jag att tjädern trädde efter uppflog, det gällde bara att se dem. Endast Rebecka fick någon möjlighet att bära hem något byte den eftermiddagen. Två unga tjädertuppar och en ung tjäderhöna bar hon hem till Pappa. Jeppe var mer än förvånad och kanske lite stukad när Rebecka föreslog att deras nästa hund skulle bli en breton.

Skitjakt på Er go vänner.
Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Jaktprovsresultat sept-nov 2019 prel.

Datum	Prov	Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2019-09-14	fält Varberg	A Skrucha	Almkullens Hexa	Ukl	1	Peter Nilsson
2019-09-14	fält Varberg	A Skrucha	Klaphattens Meja	Ökl	3	Henrik Johansson
2019-09-15	fält Varberg	A Skrucha	Klaphattens Meja	Ökl	1	Henrik Johansson
2019-09-14	fjäll Dundret	L Berglund, domarelev P Lundblad	Fjellsmellas Ac Soltind	Ukl	2	Tomas Nilsson/Lisa Alldén
2019-09-14	fjäll Dundret	L Berglund, domarelev P Lundblad	Rickardssons Vilhel- mina	Ökl	1	Anna Lundqvist/ Mikael Sundberg
2019-09-14	fjäll Dundret	L Berglund, domarelev P Lundblad	Crilos D Sigfrid	Ekl	2	Paul Lundblad
2019-09-15	fjäll Dundret	L Berglund, domarelev P Lundblad	Fjellsmellas Ac Soltind	Ukl	1	Tomas Nilsson/Lisa Alldén
2019-09-15	fjäll Dundret	L Berglund, domarelev P Lundblad	Ajakawis Cila	Ökl	2	Therese Oskarsson
2019-09-28	fält Moholm	T Karlsson	Rickardssons Zebb	Ukl	1	Stig Lindskog
2019-09-29	fält Moholm	T Karlsson	Rickardssons Zebb	Ukl	1	Stig Lindskog
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen/J Thörnqvist/ V Lorentzen Andersson	Rickardssons Zebb	Ukl	1	Stig Lindskog
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen/J Thörnqvist/ V Lorentzen Andersson	Almkullens Eamon	Ökl	2	Mia Nilsson
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen/J Thörnqvist/ V Lorentzen Andersson	Strandbys Frække Frida	Ökl	2	Franz Nybro Metzker/ Jens Hansen
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen	Grands Uniq Itro	Vkl/Skl	1 SM	Jens Hansen/Anni Hansen
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen	Inouk de l'Ardour	Vkl/Skl	2 SM	Jens Ole Nielsen
2019-10-05	fält Falköping	C Nielsen	Smedgattu Carrera	Vkl/Skl	3 SM	Barbro Ågren/Mats Ågren
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Almkullens Isidor	Ukl	3	Peter Boustedt
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Snöfjällets Chili	Ukl	1	Björn Thunell
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Almkullens Eamon	Ökl	3	Mia Nilsson
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Almkullens Hexa	Ökl	2	Peter Nilsson
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Strandbys Frække Frida	Ökl	2	Franz Nybro Metzker/ Jens Hansen
2019-10-06	fält Falköping	C Nielsen/ V Lorentzen Andersson	Klaphattens Meja	Ekl	3	Henrik Johansson
2019-10-18	fält Burs		Eirams Heta Herta	Ökl	1	Marie Nylander
2019-10-19	fält Långtora	L Berglund/U Rickardsson	Suhlegan Rheta	Ökl	3	Kristina Larsson
2019-10-19	fält Långtora	L Berglund/U Rickardsson	Rickardssons Zebb	Ukl	1HP	Stig Lindskog
2019-10-20	fält Långtora	L Berglund/C-M Olofsson	Pålalmens Kingen	Ekl	3	Robert Källström
2019-10-20	fält Långtora	L Berglund/C-M Olofsson	Gribskoven's Winches- ter Wilma	Ukl	2	Maria Hellemark
2019-10-20	fält Långtora	L Berglund/C-M Olofsson	Rickardssons Zebb	Ukl	1	Stig Lindskog
2019-10-20	fält Långtora	L Berglund/C-M Olofsson	Snöfjällets Choklad	Ukl	2	Tim Larsson/Magnus Larsson
2019-10-20	fält Långtora	L Berglund/C-M Olofsson	Lill-Gemons Luna	Ökl	1	Karl Berglund/ Sören Mullvad Johansen
2019-10-26	fält Tollarp	J Åkerblom	Eirams Frekke Freke	Ukl	1	Annica Hallin/Jerker Andrén
2019-10-27	fält Tollarp	J Åkerblom	Klaphattens Meja	Ekl	2	Henrik Johansson
2019-11-15	fält Långtora	A Beskow	Klaphattens Franz	Ökl	1 sär	Reza Aslani/Amir Saidizand
2019-11-15	fält Långtora	A Beskow	Lill-Gemons Luna	Ekl	1 sär	Kalle Berglund/ Sören Mulvad Johansen

Utställning höst 2019 prel.

Text o foto: Åsa Mäkitalo

Resultat från Nationell Utställning i Sundsvall 2019-10-12

Domare: Eva Liljeqvist Borg

Gribskoven's Sleipner
Zoco De Vallalber
Tiellas Kl Dirty Harry
Jokvanto´s kajsa
Tricky Tret´s Iriz
Brännbuas Danja

BIR,CK ch kl
excellent juniorkl
VG jaktkl
excellent jaktkl
excellent ökl
hp BIR-valp

ägare Åsa Mäkitalo
ägare Åsa Mäkitalo
ägare Anna-Carin Wikman
ägare Sara Bernharsson
ägare Birgitta Rådman
ägare Birgitta Rådman

Till dig som vill bjuda på vildfågel av det lite mer udda slaget kommer här ett nytt recept till samlingen. Min testpanel och jag har inte testat än, men det verkar gott.
/Birgitta Rådman

Rapphöna fylld med äpplen och aprikoser

Av Anders Levén från Jaktlust

Tidsåtgång: 45 min

Du behöver bindgarn av bomull (livsmedelsgarn).

Du behöver (4 port)
4 raphönor, plockade och svedda
10 torkade aprikoser
4 äpple, svenska Cox orange
salt (efter smak)
peppar (efter smak)
20 små röda steklökar
30 brysselkål
20 tornerade potatisar (fast)
1-2 dl sherryvinäger

100 g smör
salt (efter smak)
peppar (efter smak)

Gör så här

Börja med att skölja ur fåglarna och låt dem droppa av.

Fyll dem sedan med äpplen och aprikoser, krydda inuti.

Bind ihop benen med bindgarn och stek nu i het panna, i både olja och smör. Krydda med salt och peppar. Ös hela tiden.

Stek i ugn på ca 175 grader, det tar ca 30 minuter. Tempen i fågeln skall vara över 70 grader.

I med potatis och löken efter 10 minuter. Ös igen. Sista 10 minuterna, i med brysselkål och låt dem steka vid sidan av.

Bränn nu ur panna med sherryvinäger och montera med kallt smör. Krydda och njut.

Rätten blir laktosfri om du använder laktosfritt matfett.

Servera gärna ett glas Pinot noir till, en klassisk druva till fågel.

31 juli till 2 augusti 2020 firar Svensk Bretonklubb 45-årsjubileum med rasspecialutställning.

Save the date !

Vi återvänder till Älvkarleby där vi hade vår mycket lyckade 40-årsträff.

Höjdpunkten blir utställningen på söndagen. Mera information kommer på klubbens hemsida och i kommande Bretonblad.

Vad kommande jubileum kommer innehålla är hittills en väl bevarad hemlighet men för att tagga till kommer här en liten återblick från aktiviteterna 2015.

Programmet var fyllt med en rad olika aktiviteter så att alla skulle hitta något trevligt att göra.

Ringträningsspasset drog många intresserade och fick förlängas för att Eva Olausson skulle hinna instruera alla.

Vidare fick deltagarna "prova-på" lerduveskytte. Där var det full aktivitet hela tiden.

Familjeaktiviteter i form av tipspromenader och teckningstävlingar för barnen ingick också.

Bretonkampen, en hinderbana för hund och förare, var en annan populär tävling. Vinnare 2015 var Peter Nilsson med Pålamannens Elva. Ska Peter försvara titeln 2020 också? Och vilken hund väljer han i så fall att ställa upp med?

Och så var det förstas utställningen "barn-med-hund". Adrian Wadebeck med Jaktåsens ZP Winna tog hem segern.

Får vi se dessa duktiga handlers 2020 också?

Adrian Wadebeck med Jaktåsens ZP Winna, Thea Ekman med T Noppa, Isak Ekman med Almkullens Calla och Lukas Andersson med Eirams Pigge Primus

Kulturvandring är berikande och var ett inslag som med lokal guide beskrev områdets rika historia.

Apporteringstävlingen sågs av många som den viktigaste aktiviteten, med rykten om ekipage som legat i hårdträning. Om så var fallet med Anders Ylén och Strömforsens Minnah förtäljer inte historien men de fick i alla fall klart snabbaste tiden och tog därmed hem segern.

Jubileumsmiddag hör också till. Hungrig blir man ju och en härlig buffé var uppdukad till deltagarna.

På söndagen var det så dags för utställningen. Det blev rekordmånga hundar, hela 70 stycken.

Till sist stod tiken Tresallier Flitters med ägare Eva Olausson och hanhunden Jerc des Sources Claires med ägare Helen Johansson överst på prispallen som BIR och BIM.

Domare M. Christian Gunther till höger flankerad av BIR "Nellie" Tresallier Flitters med Eva Olausson och till vänster med BIM Jerc des Sources Claires med Helen Johansson.

Ses vi 2020 i Älvkarleby?

SBnK/
Birgitta Rådman

Du kommer väl ihåg.....

- **Att hålla dig uppdaterad via klubbens hemsida breton.se**

- **Skicka motioner till SBnK,**

ett ypperligt sätt att påverka klubbens verksamhet.

Motioner ska vara inkomna **senast 31 december** till klubbens sekreterare.

- **Årsmöte 2020**

Nästa årsmöte kommer att vara på **Långtora den 29 februari 2020.**

I samband med årsmötet kommer det även bli ett jaktprov så boka månadsskiftet för trevliga dagar med goda bretonvänner.

Anmälan till jaktprovet bokas som vanligt via klubbens hemsida.

För bokning av deltagande i årsmötet och övernattning på Långtora kommer mer info på Breton.se.

Vill ni även passa på att boka privat träning med Långtoras duktiga instruktörer så gör ni det direkt med Långtora, amir@langtorahundochjakt.se eller jocke@langtorahundochjakt.se

- **Bidrag till Bretonbladet och klubbens hemsida/fb-sida.**

Skicka in ditt material till webmaster@breton.se

Webmaster bedömer om materialet passar bäst på klubbens hemsida/facebooksida eller i Bretonbladet. Webmaster vidarebefordrar material som ska in i Bretonbladet så ni behöver inte fundera vart ni ska skicka.

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas behöver vara högupplösta. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket.

Bilder kan komma att beskäras om det blir bättre så i bladet.

Kommande deadlines för att få med artiklar i bladet:

2020-03-08, 2020-06-05, 2020-09-10, 2020-12-05.

- **Medlemsavgift och Bretonklubbens betalningsrutin**

För att ha en bra service mot våra medlemmar och för att minimera Bretonklubbens administration används följande rutin (from 1/1 2019).

Rutinen innebär att vårt bokföringssystem skickar ut fakturor per mail både för betalning av Medlemsavgift och Startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH.

Fakturan innehåller ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen. Genom OCR-numret hanterar bokföringssystemet fakturan så att den automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.

Fakturan har en QR-kod, så att ni som önskar kan scanna och betala med er bank-app.

Rutinen innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör Teddy Lindberg 070-209 12 74, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN MEDLEMSAVGIFT ELLER STARTAVGIFT TILL JAKTPROV FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

Avs: Svensk Bretonklubb
 c/o Per-Ivar Norell
 Lista Nya Kyrkby 11
 635 14 Eskilstuna

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)72 717 42 82

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

E-post, webmaster: webmaster@breton.se

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Ang Dataskyddslagstiftningen

Dina uppgifter sparar vi enbart för att kunna kontakta dig, se att medlemsavgift är betald inför prov samt skicka dig Bretonbladet.

Vi lämnar inga uppgifter vidare.

Medlem 2020

Medlemsavgift 2020: 350:-

Familjemedlem: 100:-

Som medlem får du bl.a. BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta

medlemsansvarig@breton.se.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår medlemsregistrerings sida på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Bretonklubben Tackar våra sponsorer

